

KOIVUKUJABIENNAALI IISALMESSA 30.6.-6.8.2023

Iisalmen kaupungin läpi kulkee Euroopan pisin ja kaunein koivukuja. Heinäkuussa tuolla ihanalla koivukujalla järjestetään jo neljännen kerran kuvanveistotaiteen näyttely, Koivukujabiennaali 2023.

Näyttelyn kuraattorina toimii iisalmelaissyntyinen taiteilijaprofessori Kaarina Kaikkonen.

Näyttelyyn on yleisöllä vapaa pääsy!

Taiteilijat 2023:

Mia Hamari, Timo Heino, Jenni Tieaho, Paavo Paunu, Barbara Tieaho, Kari Södö, Lotta Mattila, Hannu Riikonen, Jussi Aulis, Jarmo Vellonen, Reetta Gröhn-Soininen.

Koivukujabiennaalin teosluettelo etelästä pohjoiseen

Jenni Tieaho, näyttelyssä 3 teosta eri paikoissa

1. Tuuliajolla, 2016/2023

Kuvanveistäjä, ympäristötaiteilija Jenni Tieaho (s. 1969) asuu ja työskentelee Siuntiossa. Hän on pitänyt säännöllisesti näyttelyitä vuodesta 1997 lähtien. Tieahon teoksia on muun muassa Suomen valtion, Helsingin kaupungin sekä Saastamoisen säätiön kokoelmissa. Tällä hetkellä Tieaho työskentelee Suomen Kulttuurirahaston kolmivuotisen työskentelyapurahan turvin. Tieahon taiteen lähtökohdat ovat suomalaisessa mytologiassa ja myyttisessä metsätarustossa.

Nykytaiteen näkökulmasta teokset liittyvät viimevuosikymmenien ympäristö- ja ekotaiteeseen, ja siinä erityisesti pyrkimykseen käyttää luonnonmateriaaleja muuttuvan luontosuhteemme ilmentämiseen.

Veistokset kertovat jaetusta historiasta, yhteisistä kokemuksista ja ihmisten välisestä vuorovaikutuksesta. Veistosten voisi nähdä toimivan muinaisten aikojen viestintuojina, sekä metsäuskomusten ja tapojen välittäjinä, jolloin kirjoitettua ei ollut olemassa. Myyttiset veneet kuljettavat matkalaisensa eri todellisuuksien välillä. Tieahon teoksia voisi kuvitella koristaneen myyttisiä Kalevalan kyliä ja Pohjolan portteja.

”Myyttiset hevoset ovat unieni siltoja, jotka kutsuvat mukaansa matkalle eri todellisuuksien välille. Hevosen rinnalla on lupa olla heikko, sillä sen voimat kannattelevat, kun omat voimat eivät riitä. Taide on minulle voimansiirtoa eri tietoisuuksien välillä. Mielikuvamaailma ja unennäkeminen pitävät meidät hengissä.”

Barbara Tieaho

2. Pillipiipari, 2022
3. Kuunsieppaaja, 2023
4. Sikoilua raitilla, 2006
5. Keväästä Syksyyn, 2008

Barbara Tieaho on pitkän uran tehnyt kuvanveistäjä, joka opiskeli 1970-luvun lopulla. Iisalmen Koivukujabiennaalissa on esillä myös hänen tyttärensä Jenni Tieaho. Barbara on työskennellyt pitkiä aikoja ulkomailla, monessa maassa Euroopassa ja myös USA:ssa, Mexicossa ja Islannissa. Veistoksia hän tekee myös kierrätysmateriaalista kuten metallista ja muovisista juomapulloista.

”Kesäkuukaudet työskentelen maaseudulla pienen järven niemessä. Siellä kokiessani luonnon, metsän, niityn, kalliot ja järven, ilmestyy mieleeni aina uusia veistosaiheita, innoittajina muun muassa rannan käärmeet, lepakot ja joutsenet. Talvisin työskentelen Espoossa lähellä merenrantaa, jota pitkin kuljen joka päivä ihastellen meren eläimistöä ja meren aaltojen väri- ja liikemuutoksia, kaikkea tätä valokuvaten.”

Jenni Tieaho

6. Merenhevonen, 2014

Jussi Aulis

7. Luonnon kosto II, 2023
8. Luonnon kosto I, 2023

Jussi Aulis on 73-vuotias Kiuruvedellä asuva kuvanveistäjä ja taidekriitikko. Hänen romuraudasta hitsattuja ihmisfiguureja on ollut esillä monissa näyttelyissä, mm. Lapinlahden taidemuseossa ja Porvoon Taidehallissa. Kiinnostus kuvanveistoon alkoi varsinaisesti 80-luvulla. Sitä ennen hän toimi opettajana.

”Valitsin kuvanveiston kolmiulotteisuuden vuoksi. Se kiehtoi minua. Teoksen täytyy toimia joka suunnalta, mikä luo siihen oman mielenkiintoisen haasteensa. Alussa valoin kipsistä ja pronssista figuureja, mutta jo aika nopeasti tutustuin metalliin. Viehätyn ruosteisiin rautoihin ja niiden sävyihin. Metalli on raskasta, mutta olen veistoksissani pyrkinyt saamaan esille aineen keveyden. Liike ja jännevyys on hyvin tärkeää töissäni ja tietenkin voimakas sisäinen tunnetila. Ruoste toimii vertauskuvana menneisyydelle, kärsimykselle, kaipaukselle ja elämän rosoisuudelle.”

Reetta Gröhn-Soininen, näyttelyssä 2 teosta eri paikoissa

9. Sinisiä, punaisia ja keltaisia kukkia, 2020

Reetta Gröhn-Soininen on joensuulainen kuvanveistäjä. Hän on valmistunut Turun Piirustuskoulusta 1993. Reetta tekee figuratiivisia veistoksia puusta. Ennen kaikkea hän veistää tunnetta ja liikettä. Tunne liikuttaa, siirtää kokijansa painopistettä. Veistokset ovat värikkäitä. Väri veistoksissa on hyvin fyysinen elementti. Se on harkittua, mutta vapaata.

”Ainainen pessimisti, jalat maassa polvia myöten, vähintäänkin epäilyksen viitta harteilla. Ja toista samanlaista perässään vetäen... Veistosaiheisiini liittyvät monesti sananlaskut, tokaisut, herjat - kaikki mitä kansa ulos suustaan suoltaa. Murteet, kielikuvat, ylipäänsä ihmisten välinen kommunikointi sanattomine eleineen kiinnostaa. Samoin yhteiskunnalliset teemat. Aiheiden vakavuudesta riippumatta tai nimenomaan siitä johtuen, pidän tavasta käsitellä asioita hiukan hirtehisellä otteella.”

Kari Södö

10. Superfreaky Cosmic Jam, 2023

Oululainen Kari Södö valmistui kuvanveistäjäksi 1996. Musiikki ja improvisaatio on aina ollut lähellä hänen sydäntään, hän soittaa rytmisoitinta ja kuuluu Huutajat-mieskuoroon. Södöä kiehtoo vastakohtaisuuksien ja liikkeen kautta syntyvä dynamiikka ja rytmi niin muodon, materiaalin kuin värien käytössä taiteessaan. Pääasiallisesti Södön materiaali on puu. Aiemmin luontoa mukailevan orgaanisen muotokielen rinnalle on viime vuosina tullut urbaania rakennettua ympäristöä tulkitsevat geometriset muodot ilmaisu laajentamaan.

”Koottavuudessaan, palapelimäisyydessään ja värikkyudessaan veistokseni ja kollaasini ovat vahvasti leikkisiä ja monitasoisia niin muodollisesti, kuin sisällöllisestikin. Työskennellessäni haluan kokea leikinomaista vapautta ja riemua. Muusikkotaustani tuo musiikin aina mukaan teoksiini jossain muodossa.”

Mia Hamari

11. Vauva, 2016

12. Kili, 2023

13. Memento mori, 2006-2022

Mia Hamari on valmistunut kuvanveistäjäksi v. 2004, ja on sen jälkeen pitänyt monia näyttelyitä. Hamarin teoksia on ollut esillä mm. Kiasmassa. Hamarin mieluisin materiaali on puu. Ihmisen ja eläimen välinen yhteys on kiehtonut häntä pitkään. Teosten lähtökohtana on usein eri olentojen ja materiaalien välisen metamorfoosin ohella taiteilijan omat juuret, sekä hänen muistinsa takamailta kumpuavat kuvaelmat ja kuullut tarinat.

”En määrää itse mitä teen - käet tekkee ja pää yrittää pysyä perässä. Mukanani kulkee hiljainen melankolia, työni eivät huuda, mutta puhuttelevat kyllä - näin olen kuullut sanottavan.”

Lotta Mattila

14. Aidan seipäänä, 2023

Lotta Mattila on valmistunut kuvanveistäjäksi 2017 Suomessa ja opiskellut sitä ennen myös Yhdysvalloissa. Hän on pitänyt useita näyttelyitä ja tehnyt useita julkisia taideteoksia, joiden materiaalina on keramiikka tai pronssi. Lotta Mattila on tunnettu pääasiassa eläinaiheisista veistoksistaan ja reliefeistä. Eri eläinlajit toimivat taiteilijan teoksissa vertauskuvina sekä kertovat tarinaa asennoillaan ja eleillään.

"Eläinhahmojen kautta kuvaan tosiasiasa ihmisluontoa ja ihmisten välistä kanssakäymistä. Taiteilijana haluan tutkia eläinhahmojen kautta elävän ja elottoman rajapintaa. Missä vaiheessa savikappale muuttuu elävän tuntuiseksi hahmoksi?"

Paavo Paunu

15. Kävelen ja nukun, 2023

Paavo Paunu on valmistunut kuvataiteilijaksi 1991. Hän on ollut Ars Fennica ehdokas ja toiminut myös Vapaan taidekoulun rehtorina. Paavo Paunu työskentelee maalausten, veistosten ja installaatioiden parissa. Hän tarkastelee teoksissaan maalaustaiteen ja kuvanveiston rajoja. Hänen työskentelyään eivät rajoita veisto- tai maalaustaiteen tavanmukaiset välineet, esikuvat, tyyli- tai viittaukset teoreettisiin lähteisiin. Mielikuvat eroista, rajoista ja niiden ylittämisestä syntyvät teosten sisäisestä maailmasta. Paavo Paunun teoksissa on usein huumoria, mutta myös arvoituksellista synkkyyttä. Ihminen on usein mukana hauraana ja ikään kuin eksyksissä, oman sisäisen taakkansa tai eläimellisyytensä kanssa.

"Koetan löytää työskentelyssäni asioita joita minun on mahdotonta pukea sanoiksi tai edes ajatella. Työskentelen ymmärtämättä. Sitten teosta pitää katsoa ja ajatella katsomalla. Kuvataide on katseella ymmärtämistä."

Jarmo Vellonen

16. Iku-Turso, 2023

Jarmo Vellonen valmistui kuvanveistäjäksi 1982 ja on vuosien mittaan työskennellyt monenlaisten materiaalien parissa. Hän aloitti metsäteosten muovailun kesällä 2020 Rovaniemen Kumma Puutarha -näyttelyssä/workshopissa. Porvoon metsissä hän on jatkanut työskentelyä vuoden ympäri. Talvella materiaali vaihtuu savesta lumeen ja jähän. Teoksen dokumentointi valokuvaamalla kuuluu olennaisena osana kokonaisprosessiin. Vellonen sai metsäprojektinsa vuoksi Vuoden kulttuuriteko-palkinnon Porvoossa v. 2022. Nykyisin hän tekee metsästä kaivamallaan luonnonsavella elävien puiden runkoihin veistoksia. Aiheina ovat usein olleet Suomen mytologiset hahmot ja Toinen iho.

”Kutsun teoksiani prosessitaiteeksi enkä käytä veistoksissani mitään kiinnitysmateriaaleja. Ajatuksena on, että veistosten materiaali palautuu luonnon kiertokulkuun. Teosten kesto riippuu sääolosuhteista.”

Timo Heino

17. Sokea lauma, 2009

Kuvataiteilijaksi v. 1989 valmistunut Timo Heino on väitellyt tohtoriksi ja saanut useita palkintoja. Hän on ollut myös Ars Fennica -ehdokkaana, ja toiminut opettajana Kuvataideakatemiassa sekä Vapaassa taidekoulussa. Timo Heino on työskennellyt uransa aikana monien eri materiaalien parissa. Lähtökohtana on usein aineellinen elämismaailma sen kaikessa monimuotoisessa rikkaudessa. Hän valmistaa teoksensa kollaaseina, veistoksina ja tilateoksina erilaisten ainesosien ja esineiden muodostamista koosteista. Yllättävien yhdistelmien ja rinnastusten kautta ne avaavat teoksiin kartoittamattoman, odottamattoman ja arvaamattoman ulottuvuuden, joka ilmentää aineellisen maailman luovaa potentiaalia ja jatkuvaa edelleen muovautumista. Heino teokset viittaavat usein luonnon ja ympäristön tilaan, ilmastonmuutokseen ja sen seurauksiin.

”Tämä on ajankuvaa. Kuvausta siitä, millaista on olla tässä modernissa high tech -kulttuurissa.”

Hannu Riikonen

- 18. Lentäjä, 1995
- 19. Talvipesä, 2003
- 20. Tyydy osaasi, 2005
- 21. Riita, 2019-2022
- 22. Märehtijä, 2021-2023

Hannu Riikosen värikkäät ja monimieliset naivistiset veistokset ovat herättäneet iloista mieltä jo 1970-luvulta alkaen. Hänen luomiensa hahmojen asennot, värit ja symboliikka kertovat omalla erikoislaatusella tavallaan ihmisen kosketuksen tarpeesta, syrjäytymisen ja irrallisuuden aikaansaamasta ahdistuksesta, sekä kaihosta ja jatkuvasta onnen etsinnästä. Huumoria ja yhteiskuntakritiikkiä sisältävät sekatekniikkaveistokset voivat olla esittäviä ihmis- ja eläinfiguureja, tai niiden muodoista syntyneitä huonekalumaisia abstraktioita, jotka usein ovat symmetrisiä.

”Karnevalistisella maalauksella pyrin kokoamaan muotoa ja provosoimaan katsojaa”.

Jenni Tieaho

- 23. Musta Joutsen, 2013

Reetta Gröhn-Soininen

- 24. Helianthus annuus, 2023

